

DILLUNS, 10 DE JUNY DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • ANY 23. NÚM. 8111

0,5
EUROS

ATLETISME **EUROPEU**

Gran quart lloc d'Esther Guerrero

La banyolina obté en els 1.500 m a Roma el seu millor resultat en un gran campionat a l'aire lliure (4:06.03)

BÀSQUET

El Força Lleida assoleix l'ascens i l'ACB tindrà cinc equips catalans

CROAK'S
BISTRO & BAR

Plaça Sant Pere 5,
17480 Roses
972 · 965 · 776

Gran Via de Jaume I,
17001 Girona
972 · 904 · 465

Sant Joan 11,
17491 Peralada
972 · 538 · 263

@croaksbistrobar

182272-1258724L

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I CRÍTICA

SUCCESSOR D'EL 9

Entrevista a **MIQUEL NOGUER**
President de la Diputació de Girona

“ L'IMPACTE DE LA CHAMPIONS NO SERÀ NOMÉS ECONÒMIC

HANDBOL CHAMPIONS

La dotzena corona europea del Barça

Els blaugrana, amb el bordilenc Petar Cikusa, superen l'Aalborg (30-31)

CICLISME

Una Volta per al record

Marianne Vos s'endú la primera edició femenina per etapes

TENNIS

Alcaraz supera Zverev en cinc sets i guanya el seu primer Roland Garros

Miquel Noguer PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

“L'esport d'elit espe

L'ESCENARI • “L'impacte de la Champions no serà només econòmic, sinó també d'imatge. Tothom se'n sent orgullós” **A EUROPA** • “Hem fet actes coincidint amb partits del Barça per explicar turísticament quina demarcació tenim, i estic segur que ho farem amb el Girona i serà un gran ambaixador”

Xevi Masachs
GIRONA

El creixement del Girona ha suposat una transformació social que transcendeix la ciutat. En parlem amb el president de la Diputació, Miquel Noguer i Planas (Mieres, 1963), que valora l'impacte de la lliga deampions, el moment de l'esport gironí i també projectes que s'han quedat a mig fer, com ara la Ryder Cup i els Jocs Olímpics d'hivern.

La samarreta de celebració del Girona inclou detalls icònics de diversos municipis de les comarques gironines. Què representa per a la demarcació que el Girona jugui la Champions?
El fet que el Girona jugui la lliga deampions és una fita històrica i inesperada per a tothom, fins i tot pel mateix Girona. Això ha anat agafant forma durant la temporada. Però per a tota la demarcació és un orgull que el Girona hagi complert una expectativa tan gran com jugar a la Champions. Això era inesperat, i tothom se'n sent orgullós. I diria que no només la demarcació de Girona; crec que és un equip que cau simpàtic més enllà d'aquí. M'hi he trobat en altres llocs, que m'han dit que és un equip simpàtic. Potser no ho serà tant si trepitja ells de poll, però sí, la demarcació de Girona està amb el Girona, és evident.

Ja ha anat evolucionant, aquesta pertinença que anys enrere era impensable.
Això ha canviat, perquè a Girona hi havia moments que havien jugat en categoria superior el Figueres o el Palamós. S'ha fet una feina ben feta al llarg de molts anys; ara, ha arribat a un grau de professionalització i, si es fan les coses bé i es té un pèl de sort, poden passar aquestes coses.

Tenen alguna aproximació de l'impacte que pot suposar?
No, no ho diria prou bé, però segur que serà molt important. Perquè, a vegades, l'impacte no

només és econòmic, que també, i començant pel que representa per al club. I ho serà per a la ciutat, bàsicament, i també per a les comarques. Però l'impacte de la lliga deampions no serà només econòmic, sinó també d'imatge, de prestigi. Per a tot Girona i diria que per al país. L'impacte de marca, de prestigi, hi és i hi serà.

Des del Patronat, hi ha hagut alguna campanya aprofitant partits de lliga deampions del Barça a fora.

N'hem fetes, sí. L'última, a Anvers. El Barça ens ha fet ambaixadors del conjunt del país, i ho hem aprofitat per explicar turísticament quina demarcació tenim i, alhora, fer un tast de productes Girona Excel·lent, la contribució que fem al sector primari i artesanal.

Ara, el Girona els ho posa en safata.

I tant! N'hem parlat molt de passada, que ens podríem plantejar fer actes com aquest, depenent de les ciutats que visiti el Girona i del calendari. Estic segur que ho podem fer. També hi ajuda que quan l'equip vagi a una ciutat europea puguem fer un acte sobre què tenim a la demarcació. Ha tingut èxit sempre que ho hem fet. Recordo que ho vam fer a Manchester, i també a la universitat d'Amsterdam, i ha funcionat sempre molt bé. Estic convençut que ho podem dur a terme i que el Girona serà un gran ambaixador.

El Girona és una entitat privada, amb uns propietaris; un negoci. Hauria entès que haguessin jugat la lliga deampions a Barcelona?

Més enllà del negoci, és l'esport. I hi ha uns colors, una afició i un arrelament. Tot això feia veure que això s'havia de fer a casa. Crec que no hauria tingut gaire sentit jugar fora, però, en tot cas, no era una decisió que haguessim de prendre, ni tan sol havíem d'opinar. Ara que ja està decidit, sí que puc dir que estic content de la decisió que han pres. I s'ha de valorar que el soci

del Girona entengui que s'ha de jugar a Montilivi, encara que no pugui anar a alguns partits. També és un sacrifici que fa el soci del Girona, i l'honora. Els jugadors i Michel també s'havien manifestat en aquest sentit, i crec que també era la voluntat de la junta. A més, la taquilla és important, però ara els ingressos venen per moltes altres vies, cada cop més, res a veure amb fa vint anys. Ser en la Champions augmentarà l'exigència i obligarà a tenir més equip, però també hi ha més recursos. Per televisió, pel fet en si de participar en la Champions i fins i tot més diners per victòries i empats. En definitiva, penso que nosaltres no havíem de donar cap opinió, ni l'hem donada ni privadament ni pública, és així, i que qui havia de prendre la decisió ho ha fet de manera encertada.

El camp s'ha quedat vell i petit, sobretot petit. És el club qui s'ho ha de fer?

El camp és municipal, amb un règim de concessió. No seré jo qui hagi d'interaccionar en res, seran el club i l'Ajuntament de Girona. Per tant, s'ha de veure bé què faran, més enllà del que ara hagin d'adequar per jugar la lliga deampions la temporada que ve. No és la Diputació que hi hagi de dir res.

També a Fontajau hi ha menys seients que abonats del Bàsquet Girona. L'altre costat de l'èxit.

Respecte a la instal·lació, diria el mateix, que nosaltres no hi hem d'entrar. També ens sentim molt orgullosos del bàsquet. Del masculí i del femení. I de tots els esports. El d'elit és el que ens fa visibles, i potser és el que esperona tot l'esport de base. Les comarques gironines estem molt il·lusionats amb l'esport, per tot el que s'està aconseguint i també perquè a fora ens veuen com un lloc de prestigi. Crec que amb enveja sana.

Molt concentrat a la capital. En futbol, hi ha molta distància respecte als altres, tot i que

L'Olot ha pujat a segona FEF.
Som una demarcació d'entre 750.000 i 800.000 habitants, amb una capital de 100.000 i la resta molt repartit. Tampoc hi ha gaire més capacitat. L'Olot fa un esforç amb molta seriositat. I hi ha altres clubs a tercera. Hi ha moltes províncies, amb ciutats més grans, que no tenen el recorregut esportiu que tenim aquí. Tornant al que dèiem al principi de la samarreta de celebració, el nom del Girona respon al de la ciutat i de tota la demarcació, i el Girona fa aquest esforç. Com els equips de bàsquet, que fan accions en diferents indrets. Això diu molt de la unitat que hi ha en aquesta demarcació al voltant, en aquest cas, de l'esport.

I no s'acaben en els clubs i les competicions regulars. Per exemple, hi ha la Sea Otter i el MIC.

El MIC és l'esdeveniment esportiu internacional de base més important del món.

Estan calculant l'impacte del MIC? El 2018, parlaven d'uns 11,5 milions d'euros.

Sí, ho estem mirant. És bestial, d'uns 14 o 15 milions d'euros. I ens dona nom. On es fa el MIC? A la Costa Brava, comarques gironines. També és un segell d'identitat i de qualitat. I hi ha més exemples, en molts llocs de la demarcació.

Quines ajudes promou la Diputació destinades a l'esport?

rona el de base”

La Diputació ha d'apostar molt per la base i instal·lacions. L'esport professional té els seus canals de finançament

Cap on ho focalitzen?

Tenim diferents accions, i volem donar a conèixer quina és l'aposta econòmica. Donem ajuts a l'esport de base, als ajuntaments per a la pràctica esportiva i perquè millorin les instal·lacions, sobretot per al manteniment. També per a competicions internacionals i per als esportistes que, a títol individual, competeixen en diferents campionats. I per a les efemèrides dels clubs. Hi ha moltes línies. En l'esport professional, tenim convenis, però de patrocini, per al retorn de la marca. No són ajudes, sinó que són patrocinis. Nosaltres hem d'apostar molt per l'esport de base i per les instal·lacions. Fa anys, per exemple, hi havia moltes ajudes per posar gespa artificial. Ara, ningú no ajuda, i s'ha de canviar i renovar. Si podem fer-ho, encara que sigui posant-hi una part, ho fem. I poder ajudar un esportista que s'ha d'espavilar per anar a un campionat internacional, que a la vegada et fa d'ambaixador, també està bé. I ajudes a clubs petits. Hem de valorar més això que l'esport professional,

La Ryder Cup és una oportunitat que seria incomprensible deixar perdre. Si arriba a bon port, farem un esforç

que té els seus canals de finançament.

Dona per perduda la Ryder Cup?

A mi m'agradaria pensar que no. La meua opinió és que és una oportunitat que seria bastant incomprensible que deixéssim escapar. Aquí hem manifestat reiteradament que és una bona cosa per a casa nostra i per al conjunt del país. I m'atreviria a dir que també per a l'Estat. Com els Jocs Olímpics. Més enllà del rendiment econòmic, és el prestigi que dona fer aquest esdeveniment. Només cal fixar-se en els Jocs del 1992.

Però té esperances amb la Ryder Cup?

Ara, fa dies que no en sé res. És veritat que tenim una situació complicada amb la sequera. Però ells també estaven disposats a prendre mesures per estalviar i reutilitzar aigua regenerada. Sí que s'ha de fer un esforç en aquest sentit. Urbanísticament, també. El govern els va demanar un esforç, i han estat disposats a fer-lo. O no fer el tercer camp. Per tant, penso que no

És una llàstima no fer els Jocs Olímpics d'hivern al Pirineu. Els Jocs són un segell de qualitat que no es perd mai

s'ha dit que sí, però tampoc s'ha dit que no. I la gent de la Ryder tampoc han dit que marxen a un altre lloc. Tothom ha d'estar disposat a fer els seus sacrificis. Nosaltres reiterem que, si arriba a bon port, i en la mesura de les nostres possibilitats, farem un esforç, si el fa tothom. L'Estat, la Generalitat i els ajuntaments i diputacions, que potser també va més enllà de Girona. Serem un de més a sumar. Sense perdre de vista on i a qui ens devem, aquests esdeveniments internacionals ens ajuden a prestigiar la demarcació i el país.

Els Jocs Olímpics d'hivern sí que els dona per perduts.

És una llàstima, perquè també eren una oportunitat de prestigiar el conjunt del país i, sobretot, les muntanyes del Pirineu, que en tenen molt a casa, però potser han de ser més conegudes a fora. Era un segell de qualitat que no es perd mai. Com a alcalde de Banyoles, puc dir que el prestigi de ser ciutat olímpica no el perds mai. La Banyoles d'abans del 92 i la de després és completament diferent. ■

LES APARENCES NO ENGANYEN

NOVA GAMMA TOYOTA C-HR
HYBRID I ENDOLLABLE

FINA
15

ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C/ Antoni Barnés i Gultresa, 8 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. d'Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Gamma Toyota C-HR Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 105 – 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 – 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 19 – 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 – 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

La millor Protagonistes 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 31, 35, 36

Curs farcit d'adversitats

COMPARACIÓ • El maresmenc ha jugat 1.496 minuts i 12 partits menys respecte al curs passat i ha perdut així molt de pes i la titularitat a l'equip de Míchel **ACTIU** • Arnau Martínez té la proposta del Girona per ampliar i millorar el seu contracte

Arnau Madrià
GIRONA

Arnau Martínez, el jove lateral dret del Girona FC, ha passat la temporada 2023/24 amb alts i baixos. En total, el català ha jugat 21 partits a la lliga –14 com a titular– i 1.242 minuts; aquest curs sense cap diana, però donant dues assistències. A la copa, Arnau ha jugat 5 partits, tots com a titular, aportant una assistència i contribuint de manera significativa a la solidesa defensiva de l'equip en aquesta competició. Amb només 21 anys, el curs per al defensor maresmenc no ha estat fàcil. La competència en primer lloc de Yan Couto al lateral i la gran entrada a l'onze titular, més tard, d'Eric García a la dreta, han donat molta menys regularitat de l'esperada a Arnau Martínez. Malgrat tot, l'inici del curs va ser positiu, acumulant quatre titularitats consecutives –Real, Getafe, Sevilla i Las Palmas– i confirmant un inici històric del conjunt de Míchel. Durant la primera aturada per seleccions, després de rebre el conjunt canari, el maresmenc es va fer una lesió al turmell que li va fer perdre el fil de la titularitat. En les 6 jornades següents, Arnau només va jugar a La Ceràmica contra el Vila-real, on el tècnic madrileny el va canviar al 52', i 10 minuts contra l'Almeria a Montilivi. Al final del mes d'octubre i tot el novembre, Arnau va gaudir de més minuts i continuïtat: partint per la selecció sub 21 espanyola, tornant a l'onze en la lliga contra el Celta a casa i amb l'entrada de la copa, on va tenir un paper important. L'hivern no va ser fàcil, ja que Ar-

Arnau en una acció a Montilivi contra l'Atlético de Madrid, al mes de gener ■ QUIM PUIG

19
titularitats entre la lliga (14) i la copa (5), de 26 partits.

3
assistències -la lliga (2) i la copa (1)- i el primer curs sense marcar a Girona.

nau ja es va veure com a clar jugador de rotació per sota de Couto o García, un pas per sobre. Tret de la competició copera, el català es va perdre molts partits per decisió tècnica i i va perdre bona part de la confiança que havia mostrat en els darrers anys a Montilivi. No era fàcil, ja que Arnau també tenia un tema important als despatxos de la direcció esportiva, i és que a vegades no és només jugar a futbol, sinó que hi interfereixen altres temes.

Renovació a l'horitzó
Durant el mes d'abril, en una entrevista a TV Girona, Quique Cárcel va comentar el següent: “Arnau no està jugant, però tampoc està en el millor moment per prendre decisions perquè està esperant l'evolució de la seva situació. Volem que continuï, però ell també ha de decidir què vol fer en la seva carrera. És un situació incòmoda.” Ara el català té una proposta del club de renovació, amb un contracte a l'alça. Mar-

tínez no només és un actiu esportiu, sinó també un símbol del bon treball fet en les categories inferiors del Girona. La seva progressió és un testimoni de la qualitat de la formació que el club ofereix als seus joves talents i que acaben fent el salt. Mantenir-lo a l'equip també serà important per complir els requisits que la UEFA marca sobre la presència al primer equip de jugadors de formació local. Ara és el moment per posar-se d'acord. ■

ARNAU	
Gols	0
Defensa	Partits 21
Minuts jugats	1.240
Suplent	7
Substituit	8
Targetes grogues	5
Targetes vermelles	0
2a targeta groga	0
Penals fets	0
Gols marcats	0
Gols rebuts en joc	14

Barça. L'afició acomiada amb tots els honors Jonatan Giráldez, Sandra Paños i Mariona Caldentey, tres emblemes de l'entitat blaugrana, en el darrer partit de la temporada a casa

Un agraïment immens

5 Barça
1 Betis
BARÇA: Paños (Gemma Font, 68'); Ona Batlle, Marta, Jana, Brugués (Mapi León, 59'); Patri, Vicky, Alèxia (Paralluelo, 59'); Bruna (Graham Hansen, 59'); Mariona (Paredes, 73') i Pina.
BETIS: Vizoso; Nuria, Roberts, María Jiménez, Dorine, Paula Perea (Quiles, 63'); Gema (Montilla, 80'), Carla, Carol (Salazar, 78'), Núñez (Blanca, 63'); i Julia (Carla, 63').
GOLS: 1-0 (26') Pina. 2-0 (44') Mariona. 2-1 (45') Julia. 3-1 (75') Graham. 4-1 (88') Paralluelo. 5-1 (90'+1) Paralluelo.
ÀRBITRE: Elia Martínez Martínez (comitè murcià). **T.G.:** A Pina i Perea.

Clara Rodergas
BARCELONA
Acomiadar-se és sempre difícil i ahir l'estadi Johan Cruyff va veure per darrer cop sobre la seva gespa tres persones que ho han aconseguit absolutament tot amb la samarreta del Barça. El capità del vaixell, Jonatan Giráldez; la portera de la darrera dècada, Sandra Paños, i una jugadora especial i que l'equip trobarà molt a faltar, Mariona

Caldentey. Després del partit, tots tres van rebre un homenatge de l'afició, a qui van dirigir unes últimes paraules. “No tinc paraules per agrair tot el que he viscut aquests deu anys. Ha estat un viatge increïble”, va arrencar Mariona. “M'agradaria agrair aquests nou anys. Han estat especials i bonics. Em tocarà ser una culer més en la distància”, va continuar Paños. Final-

ment, les paraules d'un Giráldez content, alliberat i amb ganes d'animar el públic. “Tinc un sentiment molt semblant al que vaig tenir quan vaig marxar de Galícia fa 12 anys. Barcelona no era casa meua, però avui puc dir orgullós que ho és, juntament amb el Barça. Gràcies a les jugadores, que m'heu exigit. Soc l'entrenador que soc gràcies a vosaltres”, va explicar un Giráldez acompanyat a la graderia per

la seva família en un dia tan especial.

Victòria en l'adeu
Més enllà dels comiats de Giráldez, Paños i Mariona, ahir es jugava un partit al Johan Cruyff. El Barça va superar el Betis per 3-1, un marcador curt tenint en compte les nombroses ocasions que va generar l'equip. Pina va ser l'encarregada d'obrir la llauna. Mariona es va acomiadar de l'afició amb un gol de penal, que va rebre resposta de Julia. Graham va fer el tercer i Paralluelo el quart i el cinquè. Abans, però, Mapi León va reapareixer, després de cinc mesos i mig. ■

1a femenina Jornada 29										
Barça - Betis.....	5	-	1							
Madrid - Athletic.....	1	-	0							
Madrid CFF - R. Sociedad.....	2	-	3							
Vila-real - Sp. Huelva.....	2	-	0							
Sevilla - Atlético.....	1	-	1							
UDG Tenerife - Eibar.....	1	-	1							
Llevant LP - València.....	3	-	0							
Granada - Llevant.....	0	-	3							
Equip										
Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC			
Barça	85	29	28	1	0	134	10			
Madrid	70	29	23	1	5	70	32			
Atlético	58	29	17	7	5	52	22			
Llevant	57	29	16	9	4	56	28			
Madrid CFF	50	29	15	5	9	61	51			
Athletic	50	29	16	2	11	36	36			
Sevilla	44	29	13	5	11	52	54			
R. Sociedad	35	29	9	8	12	38	53			
UDG Tenerife	32	29	8	8	13	35	47			
Eibar	31	29	8	7	14	22	46			
València	29	29	8	5	16	35	61			
Betis	27	29	7	6	16	30	69			
Llevant LP	27	29	6	9	14	36	56			
Vila-real	25	29	6	7	16	26	51			
Granada	24	29	7	3	19	31	58			
Sp. Huelva	9	29	2	3	24	19	59			

Javi Puado, definint a porteria buida després de driblar Rubén Yáñez, en l'únic gol del partit ■ EFE

Espanyol. El conjunt blanc-i-blau guanya a El Molinón, colpeja primer en l'eliminàtoria i haurà de defensar el 0-1 dijous a Cornellà

Puado val or

0 Sporting

1 Espanyol

SPORTING GIJÓN: Rubén Yáñez, Guille Rosas, Pablo Insua, Diego Sánchez, Cote, Hassan (Varane, 85'), Roque Mesa (Nacho Méndez, 85'), Rober Pier (Christian Rivera, 59'), Gaspar Campos (Fran Villalba, 67'), Otero i Mario González (Vicotr Campuzano, 67').

RCD ESPANYOL: Joan García, El Hilali, Calero, Cabrera, Pere Milla (Brian Oliván, 57'), Jofre Carreras (Salvi, 57'), Keidi Bare, Gragera (Rafel Bauzá, 94'), Nico Melamed (Álvaro Aguado, 78'), Javi Puado (Gaston Valles, 94') i Braithwaite.

GOLS: 0-1 (88') Javi Puado.

ÀRBITRE: González Esteban. **T.G.:** a Guille Rosas, Víctor Campuzano, Cabrera, Calero, Gragera, El Hilali i Brian Oliván. **TV.:** a Sergi Gómez, estant a la banqueta per protestar (90').

Oriol Tortajada

BARCELONA

L'Espanyol ha trigat 268 minuts a marcar un gol a Rubén Yáñez aquesta temporada. No ho havia fet en els dos partits de la lliga regular i ahir va trigar 88 minuts de partit a aconseguir-ho. Tot el que és bo es fa esperar. Gol el dia indicat. El gol de Javi Puado a El Molinón val més or que no pesa i pot acabar sent decisiu per situar l'Espanyol en la final del *play-off* d'ascens. Per ara és l'únic equip dels quatre aspirants a pujar a primera que ha aconseguit marcar en aquest primer acte de les dues eliminatòries. Fernando Calero havia previst un partit difícil i en els dies previs havia firmat el 0-1. Desitjos complerts, perquè aquest és el resultat que haurà de defensar dijous l'Espanyol a Cornellà.

Calero també havia dit que qualsevol error en aquest tipus d'eliminatòries pot penalitzar molt, i això va passar al Sporting, perquè la pèrdua de pilota

en la sortida en l'acció del gol li va costar molt cara. Error del jugador de l'Sporting o mèrit d'Omar El Hilali en la pressió, perquè el lateral de l'Espanyol va ser atrevit fent el pas endavant, va mossegar i es va emportar una pilota en el duel directe que acabaria amb premi. La recuperació de pilota va ser clau per activar la jugada i Braithwaite i Puado hi van posar la resta. El danès ha quedat sense Eurocopa, però l'alegria d'un ascens podria compensar. De moment ahir va ser seva la passada del gol. Va conduir, hi va posar la pausa necessària i va cedir una gran pilota per al moviment a l'espai de Puado a l'esquena del central. Després el davanter català va driblar Rubén Yáñez i va enviar la pilota a la xarxa.

Deu minuts abans del gol, Braithwaite va tenir una clara oportunitat per marcar, però Yáñez va estar encertat (77'). També Omar El Hilali ho havia provat amb un xut des de fora l'àrea que va marxar per poc (64'). En la primera meitat, la millor oportunitat de l'Espanyol havia estat per a l'autor del gol, però en aquella ocasió Javi Puado va rematar massa alt (25'). L'entrada de Brian Oliván per Pere Milla abans del minut 60 va anar bé a l'Espanyol, perquè l'exjugador de l'Elx va patir moltíssim en els primers 45 minuts per contenir Hassan en aquella banda. L'extrem de l'Sporting va ser el millor del seu equip. Frenar el dorsal 21 de l'Sporting serà un dels aspectes a treballar de cara al partit de dijous, un segon assalt que es perdrà Sergi Gómez. ■

Atletisme. La migfondista banyolina acaba la final dels 1.500 metres amb molta força i es queda a tocar de les medalles de l'europèu de Roma

Esther Guerrero esprinta fins a la quarta posició

X. Agustí

BARCELONA / ROMA

La banyolina Esther Guerrero, quarta (4:06.03) en els 1.500 m de l'europèu de Roma, va signar el seu millor resultat en un gran campionat a l'aire lliure, però després de la final tenia sensacions agredolces. Va acabar la prova amb molta força en el tram final i haver-se quedat tant a prop de les medalles li generava certa frustració. La migfondista catalana va canviar la tàctica de les semifinals. Va transitar tota la prova per la corda, per no desgastar-se, entre la setena i la vuitena posició. Amb la britànica Jemma Reekie al comandament, els ritmes de pas van ser lents (1:07 els 400 i 2:16 els 800 m). Guerrero va passar vuitena al toc de campana, en la contrarecta va quedar tancada, però va arribar pletòrica en la recta final i va anar superant rivals fins a situar-se en quart lloc, al davant de la castellana Marta Pérez i la mateixa Reekie. Les places del podi van ser per a la irlandesa Ciara Mageean (4:04.66), la britànica Georgia Bell (4:05.33) i la francesa Agathe Guillemot (4:05.69). Guerrero arribava a aquesta cita especialment motivada després d'haver-se perdut l'europèu de Múnic 2022 per lesió i segur que la quarta plaça li donarà força per afrontar el tram final de la

Esther Guerrero, esprintant en la recta final dels 1.500 m ■ FCA

La protagonista

“Estic molt contenta amb la quarta posició, però tinc una sensació estranya perquè he acabat la prova amb molta força”

“He corregut per dins, molt concentrada, perquè sabia que tot es decidiria en els últims 300 metres”

Esther Guerrero

preparació per als Jocs.

En la segona semifinal de 400 m, l'alleidatana Ber-

ta Segura va ocupar la setena posició (52.53).

La fondista de Sant

Joan de Vilatorrada Txell Soler (32a amb 1h12:16), com a integrant de la selecció espanyola, va obtenir la medalla de bronze en la classificació per equips de la mitja maratona de l'europèu. Al seu torn, el vilafraquí Ibrahim Chakir (39è amb 1h05:00), amb problemes respiratoris, va ser quart per equips. Tant Soler com Chakir tenen en el punt de mira la maratona dels Jocs Olímpics. ■

BREUS

GIRONA

Yan Couto i Savinho, titulars amb el Brasil.

Els dos futbolistes del Girona, cedits pel City i el Troyes, van ser titulars en el partit de preparació per a la propera copa Amèrica que el Brasil va disputar contra Mèxic (2-3). Yan Couto va sumar els 90 minuts de joc des del lateral dret, mentre que Savinho en va acumular 74 des de l'extrem dret fins que va ser rellevat per Vinícius. ■

BARÇA

João Félix: “Estimo el Barça i m'hi vull quedar”

Declaració d'amor de João Félix al club blaugrana. El portuguès, en una entrevista concedida al pòdcast de Nude Project, ha tornat a deixar clara la seva voluntat de continuar a Barcelona: “Sempre he dit que volia jugar al Barça; m'encanta el club, l'estimo des de la infància. Estic cedit i al final no dependrà de mi”, deia l'atacant, que pertany a l'Atlético. ■

‘PLAY-OFF’ A 2a A

Màlaga-Nàstic i Barça Atlètic-Còrdova, a la final.

El Nàstic es va imposar al Ceuta al Nou Estadi (2-1) després d'empatar en l'anada 2-2. El conjunt grana es jugarà l'ascens en la final contra el Màlaga, una eliminatòria en què tindrà el factor camp a favor per la millor classificació en el seu grup de 1a FEF. D'altra banda, el Barça Atlètic se la jugarà, amb el factor camp en contra, contra el Còrdova. ■

‘PLAY-OFF’ A 2a FEF

L'Hospitalet espera rival en la finalíssima.

El conjunt del Baix Llobregat, que havia empatat en l'anada de la final del grup català de 3a FEF contra el Badalona (1-1), es va imposar per la mínima al conjunt escapulat gràcies a una diana a les acaballes (1-0). Els de Joan Sánchez esperen rival d'entre els altres disset campions de la final del *play-off* de cadascun dels grups de 3a FEF. ■

Handbol. El Barça recupera el tron de la Champions i aconsegueix el tercer títol en les últimes quatre edicions en una final molt soferta contra l'Aalborg, que no es rendeix fins a l'últim instant

La dotzena, al sarró

30 Aalborg**31 Barça**

AALBORG HANDBOLD: N. Landin, Barthold (2), Arnoldsén (6), Hald, Vlah (2), Bjornsen (4), Mollgaard -set inicial-; Norsten (p.s.), Nilsson (1), Larsen, Nielsen, Hoxer (6), Antonsen (1), Juul i Hansen (8, 5 p.).

BARÇA: Nielsen; Carlbogard (2), Mem (7), Ariño, Aleix (2), Richardson (8, 4 p.), Frade (2) -set inicial-; Gonzalo (p.s.), Wanne (1), Janc (2), N'Guessan (6), Petrus, Makuc, Langaro, P. Cikusa (1) i Rodríguez.

PARCIALS: 2-3, 5-7, 7-8, 8-10, 12-12, 15-15, 18-18, 20-21, 22-22, 25-25, 27-29 i 30-31.

ÀRBITRES: Nikolov i Nachevski. Exclusions: Vlah (6') i Hald (13'), per part de l'Aalborg; i Petrus (49') i Mem (56' i 60'), per part del Barça.

PÚBLIC: Uns 19.750 espectadors al Lanxess Arena de Colònia. El president del Barça, Joan Laporta, va presenciar el partit al costat del nou entrenador de futbol, l'alemany Hansi Flick.

Xavier Agustí

BARCELONA / COLÒNIA

El Barça torna a regnar a Europa. L'equip blaugrana va alçar la seva dotzena Champions, tercera en les últimes quatre edicions al Lanxess Arena de Colònia, en una final molt soferta i igualada contra l'Aalborg, que va demostrar haver guanyat molt d'ofici i consistència respecte al 2021,

Dika Mem alça el dotzè trofeu de la Champions i desferma l'eufòria de tota la plantilla ■ EFE

quan va sucumbir per 36-23 contra el mateix conjunt català. El duel va ser un frec a frec constant, tot i que el Barça va portar majoritàriament la iniciativa. La solidesa defensiva, l'aparició providencial d'Emil Nielsen en el tram final, un catàleg de recursos tàctics més ampli i el lideratge ofensiu de la primera línia francesa, amb Melvyn Richardson (8 gols i MVP de la final), Dika Mem (7) i Timothee N'Guessan (6), van acabar decantant la final cap al bàndol blaugrana. Mikkel

Hansen, que amb aquest partit tancava la seva etapa professional en l'àmbit de clubs, va disposar d'un últim llançament de falta per forçar la pròrroga. La seva canonada, amb efecte, es va estavellar al travessar i l'esclat d'alegria, amb Nielsen entre els pals, va ser blaugrana.

Taules en la primera part

La primera línia del Barça va començar inspirada, amb gols de Richardson, Mem (2) i Carlsbogard en les primeres accions (2-5). El joc per moments s'acce-

lerava, amb intercanvi de gols, però amb les primeres rotacions blaugrana i les aturades de Niklas Landin l'Aalborg restablia l'equilibri (8-8). Dues dianes de N'Guessan tornaven a donar impuls al Barça (8-10) i Stefan Madsen optava per demanar temps mort. En el bàndol català, Carlos Ortega feia entrar Gonzalo Pérez de Vargas en el lloc de Nielsen, però el duel a la porteria el va guanyar l'equip danès en el primer acte, que es va resoldre amb taules després d'un segon

Els vestidors

“La final contra un equip que havia eliminat el Veszprém i el Magdeburg no podia ser fàcil”

Carlos Ortega
ENTRENADOR DEL BARÇA

“Hem treballat de valent. Desitjava molt aquest títol, pel club, per mi i sobretot per la meva germana”

Dika Mem
CAPITÀ DEL BARÇA

penal executat per Richardson (15-15).

Amb la primera línia *bleu* al comandament –Richardson, Mem i N'Guessan–, el Barça mantenia la iniciativa en els primers compassos del segon temps, però l'Aalborg replicava amb l'efectivitat de Hansen, de penal, i les accions de talent del jove Mads Hoxer. L'equilibri era total i així s'arribava als últims 10 minuts amb empat a 25. La final podia anar de petits detalls. Nielsen havia tornat a la porteria blaugrana i va fer un

Bàsquet. LEB Or. L'ICG Força Lleida fa una final que no preveia ni en el millor dels somnis arribant a guanyar de 34 punts

ACB 19 anys després

70 Estudiantes**85 ICG Força Lleida**

MOVISTAR ESTUDIANTES: Wintering (3), Sola, Leimanis (5), Murphy (3), Larsen -cinc inicial-, Dee (25), Nzosa (2), Sergio Rodríguez (5), Ferrando (9), Francis Alonso (6) i Càffaro (12). 10/38 de 2. 13/34 triples (7 Dee, 2 Ferrando, 1 Leimanis, 1 Alonso, 1 Sergio Rodríguez i 1 Wintering). 11/15 lliures. 34 rebots (5 Larsen). 10 assi. (3 Dee) i val. (21 Dee).

ICG FORÇA LLEIDA: Rafa Villar (7), Hsbrouch (9), Matulionis (8), Vega (7), Kuath (16) -cinc inicial-, Brito (7), Cuéllar, Lobo (3), Varela, Krutwig (11), Ogunsi i Simeunovic (16). 20/30 de 2. 10/27 triples (3 Hasbruch, 2 Simeunovic, 2 Vega, 2 Matulionis i 1 Lobo). 15/24 lliures. 38 rebots (6 Brito). 22 assistències (5 Villar) i 107 de valoració (23 Kuath).

PARCIALS: 10-25, 11-27 (21-52); 27-20 (48-72) i 22-13 (70-85).

Xavi Ballesteros

MADRID / LLEIDA

Lleida deixa enrere una travessia en el desert durant 19 anys. Ho fa passant la mà per la cara a l'Estudiantes amb tot de cara jugant a casa pel desitjat ascens. El Lleida ho fa amb un partit per a la història per la humiliació absoluta que va fer. Amb una sortida de 0-14 i arribant a dominar de 34 punts (14-48) en el segon quart. Molts pensant que fins i tot els d'Encuentra podien tancar marcador! Barris Nord tornarà a vibrar de valent com ho ha fet aquest curs però en l'ACB. Els aficio-

nats lleidatans tornaran a tenir bàsquet d'elit 19 anys després del descens el curs 2004/05. Llavors era un altre club –Lleida Bàsquet– i ara és el Força Lleida, però la realitat és que ha estat clau tota la feina del president Albert Aliaga, del director general Ramon Bordas, del director esportiu Joaquín Pardo i sobretot del tècnic Gerard Encuentra, que, des que va arribar del Pardinyes, ha crescut com el club per arribar a l'elit. Ara toca treballar però la Federació Catalana de Bàsquet (FCBQ) tindrà el curs vinent sis clubs en l'ACB: el Barça, la Penya, el Girona, el Manresa, el Llei-

Eufòria d'un equip amb majúscules en què no hi ha hagut una figura destacada ■ FEB

da i l'Andorra. Una fita impressionant. I l'ICG Força Lleida ho farà després de passar la mà per la cara a pressupostos i plantilles fetes únicament i exclusivament per pujar. La LEB que deixa enrere serà més dura que mai amb el San Pablo Burgos, el Betis, l'Es-

tudiantes, el Fuenlabrada, l'Obradoiro... Ja s'ho faran entre ells perquè el curs vinent no hi haurà cap equip català en LEB Or.

Vinculació amb el Barça

El pressupost ha estat enguany d'1,3 milions d'euros. Aquest s'haurà de mul-

tiplicar quasi per tres. Una de les coses positives, però, és la vinculació que hi ha signada amb el Barça fins al 2026 i que facilitarà tenir jugadors a baix cost. Els últims anys han estat Juani Marcos i Rafa Villar. L'any que ve ja veurem qui arriba a Barris Nord. ■

Carlos Alcaraz exultant amb el trofeu de campió, acompanyat del aplegapilotes ■ EFE / TERESA SUÁREZ

Tennis. Roland Garros. El murcià remunta i s'imposa a Zverev per 6-3, 2-6, 5-7, 6-1 i 6-2 en 4 hores i 19 minuts

Primer Roland Garros de Carlos Alcaraz

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

En la seva primera final de Roland Garros, Carlos Alcaraz es va coronar monarca de la terra batuda i va guanyar el títol. Ho va fer d'una manera espectacular, ja que va remuntar un partit que perdia un set a dos, i semblava molt difícil que pogués reaccionar. El murcià va fer una demostració de poder físic i capacitat mental i va derrotar per 6-3, 2-6, 5-7, 6-1 i 6-2 Alexander Zverev. Després de 4 hores i 19 minuts de lluita, el tercer cap de sèrie va superar l'alemany, el quart favorit, que també disputava la seva primera final de Roland Garros.

Amb 21 anys i un mes, Carlos Alcaraz és el jugador més jove de l'era Open que ha guanyat tres títols de gran eslam i els tres en superfícies diferents. Va ser campió de l'obert dels Estats Units el 2022, de Wimbledon el 2023 i ara, ha guanyat Roland Garros.

Carlos Alcaraz va dominar el primer set de la final, però, després, Alexander Zverev es va imposar i va aprofitar els problemes del murcià amb el servei per posar-se amb un 1-2, i a un sol set de la victòria a París. Aquí va aparèixer el millor Carlos Alcaraz, va

La final

ZVEREV (4)	ALCARAZ (3)
8	'Aces' 3
6	Dobles faltes 6
73%	% 1r servei 60%
61/97	Punts 1r servei 62/96
12/36	Punts 2n servei 31/63
6/23	Punts de 'break' 9/16
66/159	Punts restant 60/133
30/53	Punts a la xarxa 25/40
38	Punts guanyadors 52
41	Errors no forçats 56
139	Punts totals 153

Tres grans eslams

Amb 21 anys, ja ha guanyat tres grans eslams, i en tres superfícies diferents

El protagonista

“Ha estat un gran viatge. Em sento com a casa, amb tot el suport rebut, no només en els partits”

Carlos Alcaraz
CAMPÍO DE ROLAND GARROS

tornar a trobar els seus millors cops i va fer una demostració de físic. El 4-0 inicial del quart set li va donar moral, i en el cinquè va saber mantenir a ratlla el rival i es va emportar la victòria. ■

Ciclisme. Volta a Catalunya femenina. La mítica campiona neerlandesa s'emporta la general de la primera edició de la cursa

Marianne Vos amplia el seu palmarès amb la Volta

Albert Camps
BARCELONA

L'impressionant palmarès de Marianne Vos (Visma) es va ampliar una mica més amb la seva victòria en la general de la primera edició de la Volta a Catalunya femenina. La neerlandesa de 37 anys ha estat un cop campiona olímpica i tres campiona mundial en ruta, en pista també ha guanyat un títol olímpic i dos de mundials, i ha estat vuit vegades campiona del món de ciclocròs. Marianne Vos va superar en la general la seva compatriota i companya d'equip Riejanne Markus per 1:06, i la tercera posició va ser per a la noruega Katrine Aalerud (Uno-X) a 1:14. La catalana Mireia Benito (AG Insurance) va acabar tretzena, a 2:09 de la guanyadora, i també va ser segona en la general de la muntanya.

La tercera i última etapa de la cursa, entre Molins de Rei i Barcelona (86,6 km), es va decidir a l'esprint i la guanyadora va ser Ally Wollaston (AG Insurance), que va sumar la seva segona victòria, ja que també havia guanyat la primera etapa a Manresa. La neozelandesa va superar en la línia de meta situada a l'avinguda de Maria Cristina de Barcelona Marianne Vos —com divendres—, que ha acabat la Volta amb dues segones posicions i una victòria. En

Riejanne Markus, segona; Marianne Vos, guanyadora, i Katrine Aalerud, tercera, al podi ■ @VOLTACATALUNYA

Dues victòries

Ally Wollaston també guanya l'esprint de l'arribada a Barcelona

aquesta ocasió la tercera posició de l'etapa va ser per a l'italiana Vittoria Guazzini (FDJ).

Des de l'inici de l'etapa hi va haver intents d'escapada i l'alemanya Leonie Laubig (Primeau Vélo) va ser la que ho va aconseguir i va arribar a tenir 50 se-

gons d'avantatge. En la pujada al coll dels Casots, de segona categoria, va ser atrapada i a partir d'aquí tots els intents d'escapada van ser neutralitzats. En l'ascensió del coll de Begues, de tercera categoria, a 25 km de la meta, va marxar l'alemanya Aileen Schweikart (Laborat Kutxa) i a la baixada van tornar els atacs. La neerlandesa Loes Adegeest (FDJ) va ser la que va aconseguir escapar-se en solitari i va estar uns 20 segons al davant fins a tres quilòmetres de la meta, quan la va atrapar el grup principal. ■

Classificacions

3a etapa (86,6 km)

- 1a. Ally Wollaston (AG Insurance) 2h07:20
- 2a. Marianne Vos (Visma) m.t.
- 3a. Vittoria Guazzini (FDJ) m.t.
- 4a. Arlenis Sierra (Movistar) m.t.
- 5a. Emma Bjerg (Movistar) m.t.
- 24a. Ariana Gilabert (Eneicat) m.t.
- 44a. Mireia Benito (Insurance) a 0:08
- 58a. Paula Blasi (Massi) a 4:16
- 63a. Mireia Trias (Massi) m.t.
- 64a. Laura Martí (sel. catalana) m.t.
- 73a. Maria Baniñes (sel. catalana) m.t.
- 74a. Emma Ortiz (sel. catalana) m.t.
- 77a. Iris Gómez (sel. catalana) m.t.
- 82a. Andrea Soldevilla (sel. catal.) m.t.
- 89a. Ingrid Ruiz (Massi) a 5:56
- 90a. Marta Romance (Massi) m.t.

General

- 1a. Marianne Vos (Visma) 7h42:54
- 2a. Riejanne Markus (Visma) a 1:06
- 3a. Katrine Aalerud (Uno-X) a 1:14
- 4a. Kimberly Le Court (Insurance) a 1:34
- 5a. Minke Anderson (Uno-X) a 1:34
- 13a. Mireia Benito (AG Insurance) a 2:09
- 20a. Ariana Gilabert (Eneicat) a 3:29
- 34a. Paula Blasi (Massi) a 7:59
- 54a. Iris Gómez (sel. catalana) a 14:04
- 55a. Mireia Trias (Massi) a 14:36
- 66a. Maria Baniñes (sel. catal.) a 22:40
- 71a. Ingrid Ruiz (Massi) a 23:58
- 77a. Laura Martí (sel. catalana) a 30:06
- 82a. Emma Ortiz (sel. catalana) a 33:09
- 85a. Andrea Soldevilla (sel. cat.) a 35:17
- 90a. Marta Romance (Massi) a 46:09

Regularitat

- 1a. Ally Wollaston (Insurance) . 23 pts
- 2a. Marianne Vos (Visma) 22 pts

Muntanya

- 1a. Justine Ghekiere (Insurance) 21 pts
- 2a. Mireia Benito (Insurance) 12 pts
- 3a. Riejanne Markus (Visma) 11 pts

Joves

- 1a. Minke Anderson (Uno-X) 7h44:28
- 2a. Cedrine Kerbaol (Ceratizit) a 0:08
- 10a. Paula Blasi (Massi) a 6:25

Catalanes

- 1a. Mireia Benito (Insurance) 7h45:03
- 2a. Ariana Gilabert (Eneicat) a 1:20
- 3a. Paula Blasi (Massi) a 5:50

Equips

- 1r. Team Visma Lease a Bike 23h11:59
- 13è. Massi Baix Ter a 43:16
- 16è. Selecció catalana a 1h03:33

BREUS

BÀSQUET

Ygueravide, a l'euro-peu 3x3. La selecció espanyola 3x3, amb la base de l'Spar Girona Sandra Ygueravide, s'ha assegurat la presència a l'euro-peu de la modalitat, que es farà a Viena entre el 22 i el 25 d'agost. Hi havia dues places en joc en el preeuropeu de Copenhaguen i són per a les espanyoles —amb Ygueravide, Vega Gimeno, Juana Camilión i Gracia Alonso— i les italianes. ■

FÓRMULA 1

Verstappen s'imposa en una cursa caòtica. El pilot neerlandès de l'equip Red Bull va ser el més llest dels pilots del capdavant i es va imposar en una cursa amb condicions canviants, iniciant amb pluja i acabant en sec, amb uns quants accidents pel mig. Max Verstappen va superar Lando Norris (McLaren), que va acabar en la segona posició, seguit pel pilot de l'equip Mercedes, George Russell. ■

TRIAL

Bou continua amb el ple de victòries. Toni Bou va obtenir la segona victòria en la segona prova disputada ahir a Andorra. El 34 vegades campió del món continua demostrant la seva superioritat, aconseguint la seva quarta victòria en les quatre curses que s'han disputat fins ara de la temporada 2024 del Trial GP. El de Piera només ha fet 18 punts de penalització, superant de 20 punts Jaime Busto. ■

CICLISME

Roglic guanya la Dauphiné. Primoz Roglic (Bora) va guanyar el Critérium du Dauphiné per només vuit segons després de patir en l'última etapa amb arribada a l'altiplà de les Glières, de primera categoria. El nord-americà Matteo Jorgenson (Visma), que ocupava el segon lloc de la general a 1:02, va despenjar l'eslovè en la pujada final i va retallar la diferència fins als 54 segons. ■

SEGON
DE CORDA

Marc Salgas

Un #MeToo
en l'alpinisme?

Un vell protagonista d'aquesta contraportada, l'alpinista nepalès Nirmal Purja, torna a aparèixer ara per motius extraesportius. El 2019, el susdit va acaparar el protagonisme de la premsa generalista i especialitzada perquè va coronar els catorze vuitmils del planeta en només set mesos, un rècord mundial que l'any passat va esmicolar la noruega Kristin Hareide, que va completar la mateixa sèrie en només 93 dies, poc més de tres mesos. Des de llavors, Nirmal Purja s'ha convertit en una celebritat en el món alpinístic. Aquella singladura ha quedat recollida en un llibre i un documental de Netflix, el seu perfil d'Instagram acumula més de dos milions de seguidors i la seva popularitat l'ha dut a crear la seva pròpia marca de roba tècnica i una fundació que porta a terme iniciatives solidàries.

Tot això, però, corre ara perill d'enfonsar-se com un castell de cartes perquè, en un article del *New York Times*, dues alpinistes l'han acusat de conducta inapropiada i assetjament sexual. Una d'elles és la finlandesa Lotta Hintsu, que explica que el març de l'any passat es va trobar amb Purja en una habitació d'hotel de Kàtmandu per parlar de possibles col·laboracions. El nepalès, segons el testimoni de Hintsu, va intentar besar-la sense consentiment, li va treure la camisa i els pantalons curts i també va provar de treure-li els sostenidors. Com que no va accedir a les seves proposicions, assegura que va acabar masturbant-se davant seu. L'altre testimoni del reportatge, signat per Anna Callaghan i Jenny Vrentas, és el de l'americana April Leonardo, que va contractar una expedició al K2 amb l'agència de Nirmal Purja el 2022. Assegura que el nepalès també va intentar fer-li un petó i que no va parar d'assetjar-la durant tota l'expedició, fins al punt que un dia va entrar a la seva tenda, li va agafar la mà i se la va posar a l'entreuix.

L'alpinista nepalès, a través dels seus advocats, s'ha defensat a les xarxes socials i nega "inequívocament" haver fet res mal fet: "Aquestes acusacions són difamatòries i falses." A més, també assegura que va proporcionar al *New York Times* proves i testimonis que avalen la seva versió i que avaluarà les possibilitats d'emprendre accions legals per defensar el seu honor i fer prevaldre la "veritat i la justícia".

L'alpinista nepalès Nirmal Purja ■ ARXIU

Més enllà d'aquest episodi, les autores de l'article citen les dades d'un estudi segons el qual el 47% de les dones i el 16% dels homes asseguren haver estat víctimes de conductes sexuals no consentides en les seves escalades. Em pregunto si el cas de Nirmal Purja pot desencadenar una onada de testimonis semblant al del moviment #MeToo en la indústria del cinema i més dones denunciaran actituds semblants d'altres alpinistes homes. De moment, la notícia ja ha tingut conseqüències perquè alguns patrocinadors del nepalès, com les marques Osprey i Scarpa, han suspès les seves col·laboracions amb ell. També molts alpinistes han mostrat el seu suport a Hintsu i Leonardo, com ara Kilian Jornet que, sempre encertat, denunciava "els greus riscos als quals s'enfronten les dones" en entorns d'alta muntanya. "Tenim la responsabilitat de garantir que, més enllà dels perills inherents a les muntanyes, el medi ambient sigui segur per a les dones", continuava el català. Com la resta d'àmbits de la vida, l'alpinisme també s'ha de revisar perquè les dones puguin escalar muntanyes sense la necessitat d'haver d'estar pendents que un company home les sotmeti a la violència masculista. ■

OPINIÓ

Sinner-Alcaraz,
una nova era

El gran atractiu del tennis en les darreres dues dècades ha estat la rivalitat entre Novak Djokovic, Roger Federer i Rafa Nadal, l'anomenat *big three*. Entre ells s'han repartit els Grand Slams, els Masters 1000 i pràcticament cada torneig que jugaven. Com tot a la vida, però, les coses tenen un inici i un final. I sembla que aquest final és cada cop més a prop. El suís ja està retirat, Nadal va pel mateix camí i Novak, amb 37 anys, comença el seu declivi en forma de lesions. L'edat no perdona.

El món del tennis feia anys que es preguntava quan arribaria una nova generació de tennistes capaç d'agafar aquest relleu. Doncs bé, aquest moment sembla que ja ha arribat i ho ha fet a París. La final entre Carlos Alcaraz i Alexander Zverev en la terra batuda de Roland Garros ha estat la primera en 20 anys sense la presència d'un dels membres del *big three*. Ens hem de remuntar fins al 2004, quan la van protagonitzar els argentins Gastón Gaudio i Guillermo Coria, amb victòria per al primer. En les semifinals de l'edició d'enguany, Alcaraz (21 anys) va barrar el pas a Sinner (22), el nou número u mundial, en un partit apassionant que va tenir de tot. Amb el permís de Zverev, aquesta és la rivalitat que ha vingut per quedar-se i que atrapa milers d'aficionats arreu del món. En aquesta lluita per coronar-se, es retroalimenten i cada un millora gràcies a la presència de l'altre. Alcaraz i Sinner formen el nou *big two*.

Marta Escubós

EL REI DE LA
RAJOLA.COM

13.95 € m²

Porcellànic

14.95 € m²

INTERIOR EXTERIOR